

Чорні діри

Пасечник Максим, Ракітін
Владислав

Ушці 11 «В» СЗОШ №22

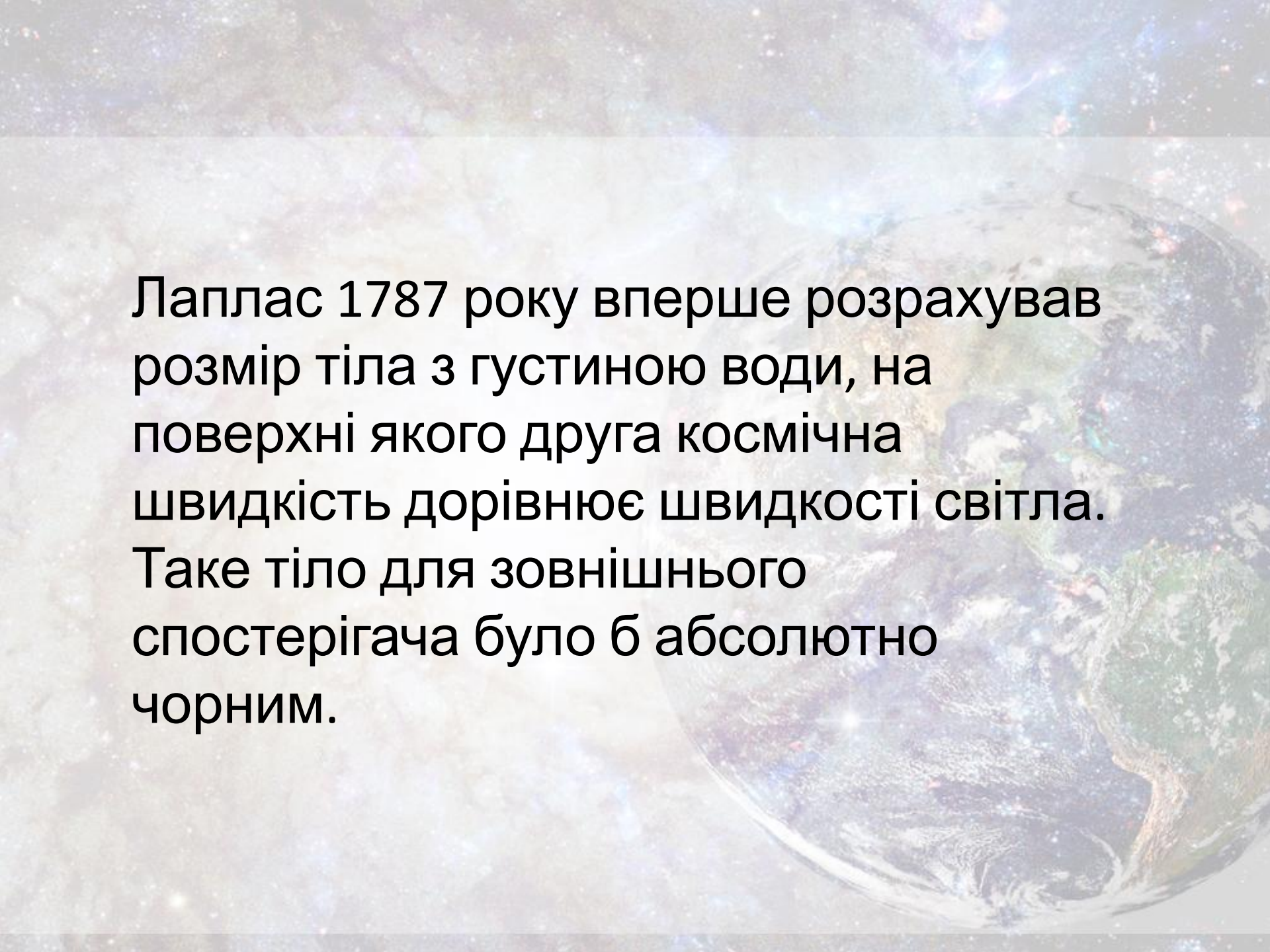
Хто їх вигадав?

Першим висунув припущення про існування чорних дір французький математик Лаплас (1749-1827):

„ Якби діаметр зірки, що світиться з тією ж щільністю, що й Земля, у двісті п'ятдесят раз перевершував діаметр Сонця, то внаслідок притягання зірки жоден з випущених нею променів не зміг би дійти до нас; отже не виключено, що найбільші з сяючих тіл з цієї причини є невидимими.“

— [Laplace P.S., 1795, "Le Systeme du

The background of the slide is a composite image. On the right side, there is a view of Earth from space, showing the blue oceans, white clouds, and green landmasses. The rest of the background is a vast field of stars and nebulae, typical of a galaxy or star cluster.

Лаплас 1787 року вперше розраховував розмір тіла з густиною води, на поверхні якого друга космічна швидкість дорівнює швидкості світла. Таке тіло для зовнішнього спостерігача було б абсолютно чорним.

Альберт Ейнштейн
довів, що вони
насправді існують

Що таке чорна діра?

— Чорна діра — астрофізичний об'єкт, який створює настільки потужну силу тяжіння, що жодні, як завгодно швидкі частинки, не можуть покинути його поверхню, а також світло.

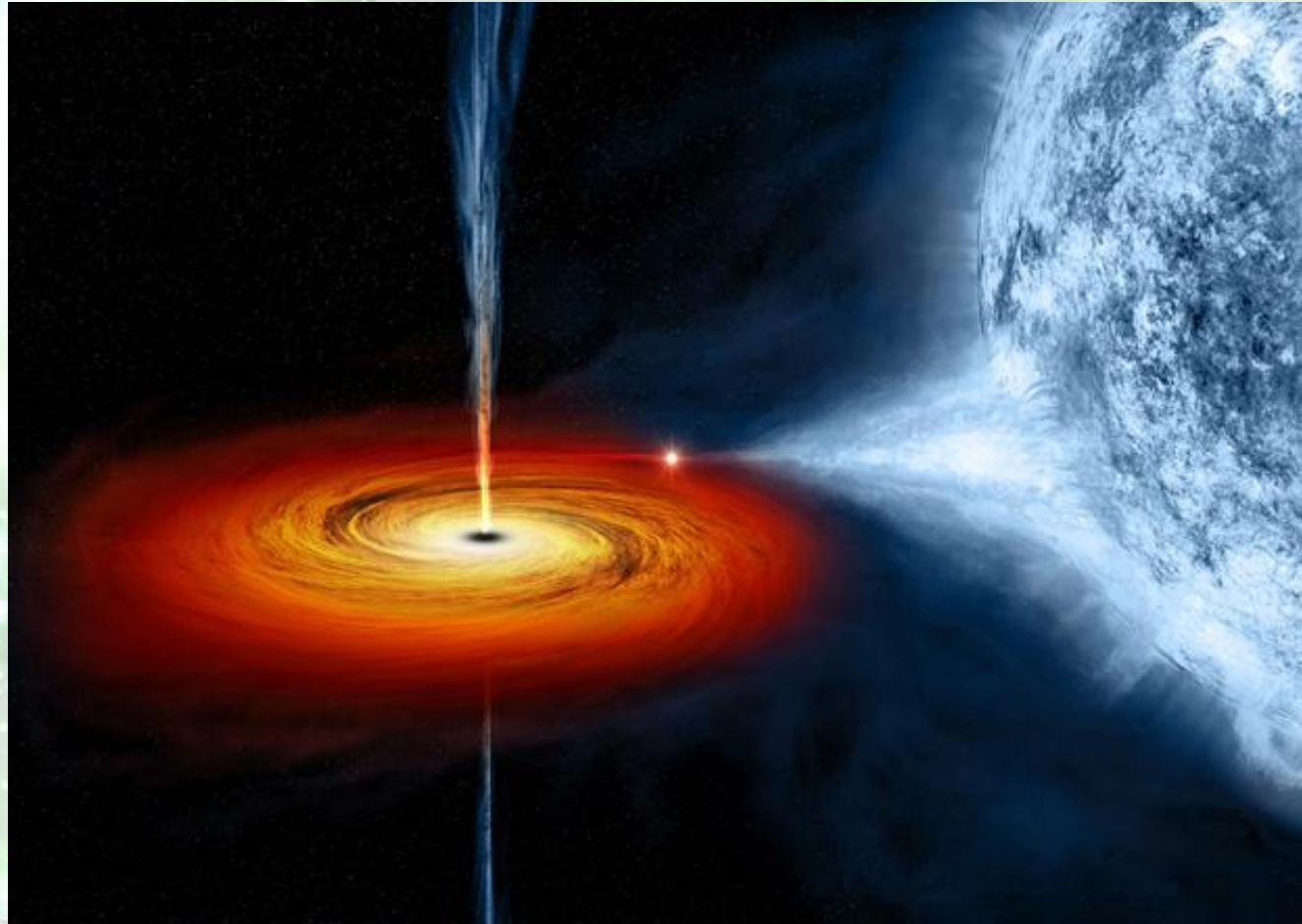
— утворюються на останній стадії еволюції зорі із масою більшою ніж 3 маси Сонця.

— навіть кванти світла не можуть вирватися з гравітаційного поля чорної діри

Виявлення чорних дір

- Чорну діру можна побачити завдяки радіохвилі, що її випромінює зірка, яку поглинає чорна діра

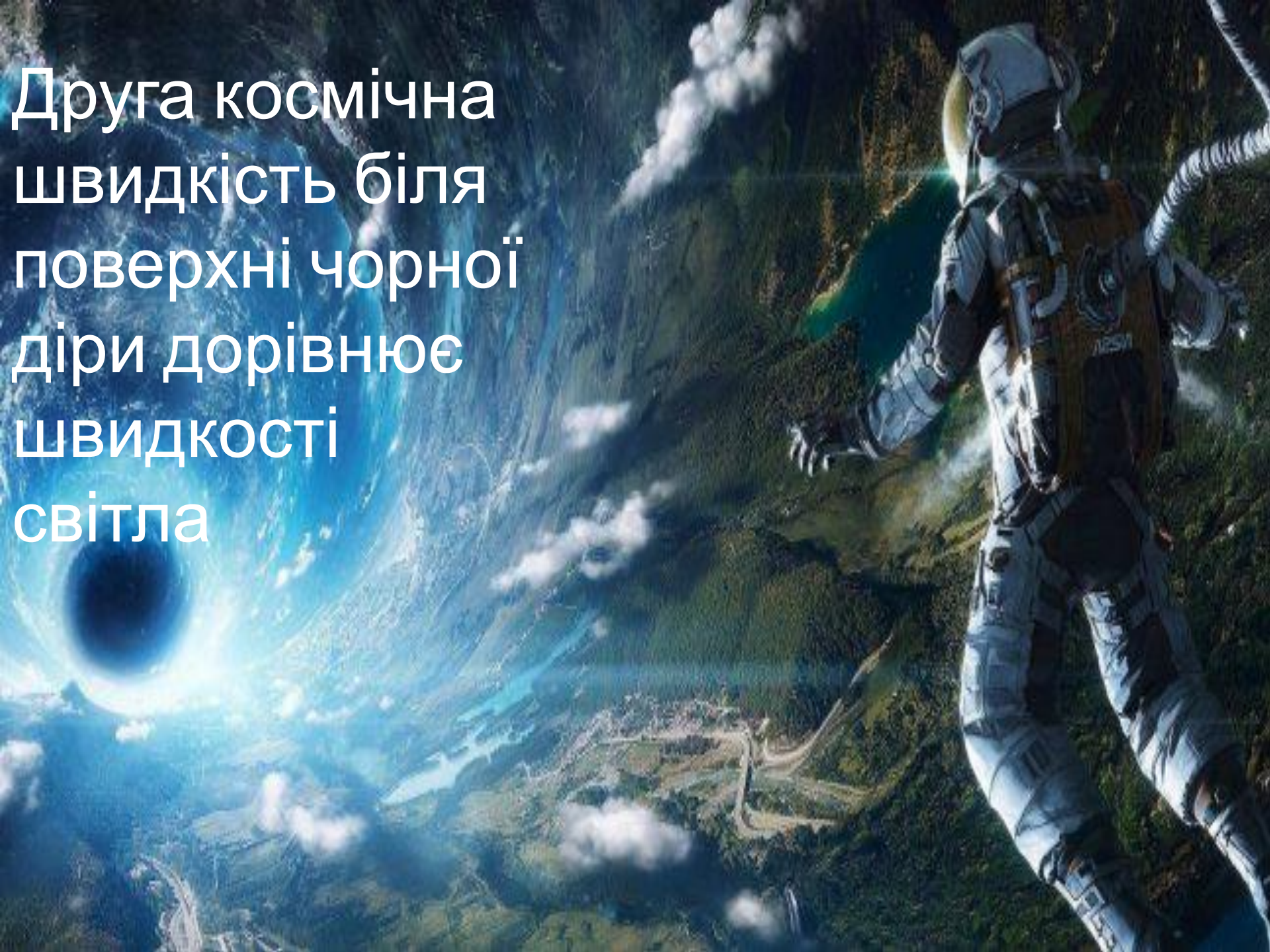

- Чорні діри визначають за тим, як вони змінюють простір навколо себе
- Отримати інформацію про чорну діру можна і за допомогою гравітаційного поля

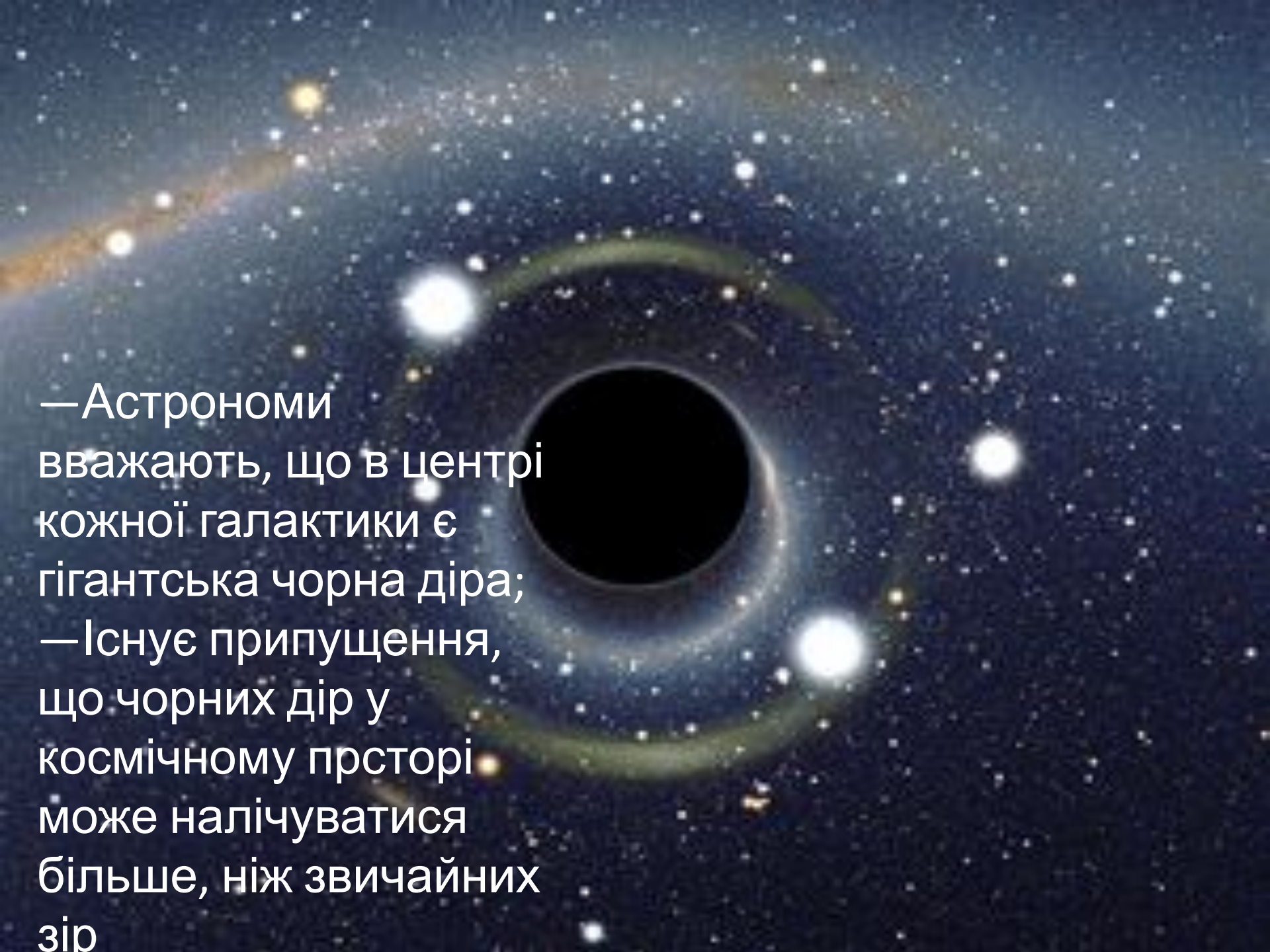
Друга космічна
швидкість біля
поверхні чорної
діри дорівнює
швидкості
світла

$$v_{II} = \sqrt{2gR}$$

Критичний радіус для
Сонця дорівнює 3 км, а
для Землі — 2,5 см

$$R_0 = \frac{2GM}{c^2}$$

A black hole is depicted as a dark, circular void at the center, surrounded by a glowing, multi-layered accretion disk. The disk shows a color gradient from blue and green to yellow and orange. The background is a deep blue space filled with numerous white and yellow stars of varying sizes and brightness. The text is overlaid on the left side of the image.

—Астрономи
вважають, що в центрі
кожної галактики є
гігантська чорна діра;
—Існує припущення,
що чорних дір у
космічному просторі
може налічуватися
більше, ніж звичайних
зір